

Nr 34.

Av herr **Bäcklund**, om pension åt förre gardisten och banarbetaren *Albert Henning Andersson*.

Förre livgardisten och banarbetaren Albert Henning Andersson från Gränby i Hallsbergs köping har enligt uppgift arbetat vid statens järnvägar såsom banarbetare under tiden 1 april 1903—1 april 1929 och blev vid slutad anställning tilldelad en gratifikation av järnvägsstyrelsen på 500 kronor för år 1929. Samma gratifikationsbelopp har sedermera efter ansökan tilldelats Andersson för åren 1930 och 1931.

Förutom de 26 år, varunder Andersson varit anställd vid statens järnvägar, har han en ytterligare tjänstetid uppgående till 20 år 18 dagar i statens tjänst. Han tjänade nämligen såsom livgardist vid Kungl. Göta livgarde under tiden 14 september 1882—2 oktober 1902. Den sammanlagda tjänstetiden i statens tjänst uppgår alltså till 46 år 18 dagar.

Enär Andersson givetvis icke kunnat tillgodoräknas den militära tjänstetiden vid gratifikationsbeloppets tilldelande, synes det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, om riksdagen tillerkänner honom en större förmån än vad den tilldelade gratifikationen innebär. Andersson är närmare 69 år gammal och har intet till sitt uppehälle utöver den omnämnda gratifikationen, vilken är allt för liten till en skälig försörjning.

Av de handlingar, som jag kommer att överlämna till vederbörande utskott, framgår, att sekondchefen hade anmält Andersson vid avskedstagandet från regementet till erhållande av underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa, vilket också beviljades av arméns civila departement. Sedermera upptäcktes, att Andersson endast hade de föreskrivna 20 tjänsteåren, men ej de 40 levnadsåren, för att vara berättigad till underhåll, varför underhållsbrevet blev makulerat. Härav torde med all sannolikhet kunna göras gällande, att Andersson före avskedstagandet bibringats den uppfattningen, att han efter 20 års tjänst var underhållsberättigad. Denna mening hade också sekondchefen. Hade så inte varit förhållandet skulle Andersson givetvis ej anhållit om avsked vid den tidpunkten, utan tjänat kvar den tid av inte fullt 9 månader, som fordrades, för att han skulle uppnått 40 års ålder vid avskedet.

Riksdagen har många gånger tidigare vid pensionering av arbetarpersonal tagit hänsyn till en tidigare utförd militär tjänstgöring och utmätt pensionsbelopp efter de sammanlagda tjänsteåren. Så synes böra ske även i detta fall.

För att bereda Andersson en skälig pension för de 46 tjänsteåren bör beloppet utgå från allmänna indragningsstaten. Pensionsbeloppet bör i likhet med vad som beviljats ett flertal andra arbetare fastställas till ett årligt belopp av 852 kronor.

På grund av vad som anförts hemställas,

att riksdagen må från och med den 1 januari 1932 bevilja förre gardisten och banarbetaren Albert Henning Andersson, Gränby, Hallsbergs köping, en årlig pension å 852 kronor att utgå från allmänna indragningsstaten.

Stockholm den 18 januari 1932.

Helge Bäcklund.
